

आयन्तु आगच्छन्तु । कवयः सर्वज्ञाः युवानो नित्यतरुणाः
मरुतोऽयं यो अग्निरिह समिद्धः तमेतं जुषध्वं वृष्यथं सेव-
ध्वम् । अग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति । मरुतः स्रष्टान्नयन्तीति
ब्राह्मणम् ॥

नवमीमाह । “धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः । मृगा न
भीमास्तविषेभिरुर्मिभिः । अग्नयो न शुशुचाना ऋजीषिणः ।
भूमिन्धमन्त उप गा अवृण्वत” इति । एते मरुतः गाः गोव-
हुहाना वृष्टीः उपावृण्वत समीपे वृतवन्तः वृष्टिं सम्पादितवन्त
इत्यर्थः । कीदृशा मरुतः वृष्टिधारया भूमिं वृण्वन्ति व्याप्नु-
वन्तीति धारावराः । धृष्णु धर्षणचमम् ओजोबलं येषां ते
धृष्णुवोजसः । अतएव मृगा न सिंहव्याघ्रादिमृगा इव तवि-
षेभिः बलवद्भिः ऊर्मिभिर्गमनैः भीमा भयङ्कराः अग्नयो न
शुशुचानाः अग्नय इव दीप्यमानाः, ऋजीषिणः ऋजीषो-
पलक्षितसोमपानयुक्ताः भूमिं आस्यतीति, भूमिः तं मेघं
धमन्तश्चालयन्तः । एतच्चोभयं मारुते कर्मणि द्रष्टव्यम् ॥

दशम्या एकादश्याश्च प्रतीके दर्शयति । “विचक्रमे त्रिर्देवः”
इति । विचक्रम इत्येका त्रिर्देव इत्यपरा एते जुष्टी नर इत्यत्र
व्याख्याते, एतच्चोभयं वैष्णवे कर्मणि द्रष्टव्ये ॥

द्वादशीमाह । “आवेधसं नीलपृष्ठं बृहन्तम् । बृहस्पतिः
सदने सादयध्वम् । सादद्योनिं दम आदोदिवाऽसम् । हिरण्य-
वर्णमरुषः सपेम” इति । हे ऋत्विग्यजमानाः बृहस्पतिं
देवं सदने यज्ञस्थाने सादयध्वम् । कीदृशम् आवेधसं सर्वतः